

for at bruge et Ord fra Henrik Ibsen, paa det vidunderlige, og den eneste Maade, hvorpaa man kan søge det, er saa at sige at udfordre Lykken: spille i Lotteriet. Jeg er vis paa, at den italienske Landarbejder, der køber et Lod i Talotteriet og drømmer om at blive en stor og fin Signor, gerne vil sulte en hel Uge igennem for at skaffe Pengene dertil. Naar nu Folk ville spille, kan det være Tale om at sætte deres Spillelidenskab under Kontrol.

Det, jeg tog Ordet for, var for at gøre en Bemærkning i Anledning af den Tid, Bevillingen skal løbe. Der staar i Paragraf 1. e., at Bevillingen kan gives for et Tidsrum af indtil 40 Aar. Det er en lang Tid. Jeg tror nemlig, at det er en ganske fortræffelig Forretning for Bevillingshaverne, og i det Øjeblik, den blev givet for 10 Aar, vilde der være rigelig Dækning for Risikoen. Jeg tror derfor, det er uheldigt at formulere Reglen, som det her er sket. Jeg forstaar det nemlig saaledes, at Staten kun kan tilbagekalde Bevillingen efter 10 Aars Drift, naar Staten ikke mere vil tillade Lotteri at bestaa. Jeg mener, at Paragraffen burde ordnes saaledes, at Staten ogsaa kunde overtage Lotteriet selv. Jeg tror, det er en saa god Forretning, at der ingen Grund er til at give dette Kon-sortium mere end rimelig Gevinst. Jeg vil derfor henstille til de Herrer, om det ikke er heldigt ved 2den Behandling at begrænse den Tid, i hvilken man giver Koncessionen, f. Eks. til 10 Aar.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Københavns 12te Valgkreds Ordet.

Wiinblad: Jeg vil blot gøre den Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), at han har fuldstændig Ret i sin Karakteristik af den italienske Landarbejder, han har Ret i, at den italienske Landarbejder drømmer om Gevinst og sulter og bestiller saa lidt som muligt, men det er netop det, jeg advarede imod. Jeg mener, at Befolkningen bliver mere daarlig ved Spillelidenskab, og derfor forekommer det mig, at de italienske Forhold burde advare os mod at komme ind paa noget som dette.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Anlæg og Drift af private Jernbaner paa Lolland.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen sattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Reventlow): Et Blik paa Kortet vil straks vise, at Jernbanenettet deler Lolland i 4 Felter. Der gaar en Jernbane paa langs gennem Landet fra Nakskov over Maribo til Guldborgsund og derfra over en Bro til Nykøbing, og en paa tværs fra Nord til Syd, fra Bandholm over Maribo til Rødby. Af disse Felter er det nordøstligste det mindste, det nordvestligste det største. I dette sidste, som er et stort, velbebygget og frugtbart Land, føles stærkt Savnet af en Jernbane. Da den lollandske Bane i sin Tid blev anlagt, var den første Plan at lægge Banen fra Maribo gennem dette Felt, gennem Lollands Nørreherred over til Nakskov med en Bue mod Nord. Af forskellige Grunde blev denne Plan rettet saaledes, at Banen kom til gaa i lige Linie fra Maribo til Nakskov for en stor Del gennem store Skove, hvor den gjorde mindre Nytte. Det følte straks som en Til sidesættelse af Nørreherred, og man mente, at man i saa Henseende var bleven forurettet. Siden den Tid har Ønsket været oppe i den Egn om at faa en Bane ud i den Del af Landet, og dette Ønske har vokset sig stærkere og stærkere, saaledes at man nu har ment at burde fremkomme her i Rigsdagen med et Forslag til Lov om Anlæg og Drift af en privat Bane netop i denne Del af Lolland. Det er, som jeg sagde, en frugtbar Egn, og der vil neppe være nogen Tvivl om, at en saadan Bane kan betale sig. Men foruden det, at den vistnok kan betale sig saa nogenlunde, vil den kunne bidrage til, at Indtægten af de lollandske Baner vil blive større, den vil føre ikke saa lidt Trafik til den lollandske Bane. Det vil gaa her, som det gaar med en Flod, at en Biflod fører mere Vand og stærkere Strøm til den; saaledes vil denne Bibane føre til en stærkere Konfluks til den lollandske Bane.

Den foreslaas lagt fra Nakskov mod Nord i en stor Bue over et Punkt, som hedder Sandbjerg i Nørreherred, forbi Horslunde til Kragenæs. Det er den egentlige Stambane. Fra Sandbjerg foreslaas der saa lagt en Sidebane til et Punkt